

Udsmykning

Frihedens Børneinstitutioner, 2650 Hvidovre.

Frihedens Børneinstitutioner, 2650 Hvidovre.

Udsmykning udført i 1972 af Frihedens børneinstitutioner i Hvidovre efter et i 1969 1. præmieret forslag i en konkurrence udskrevet af KAB og Kunstakademiet.

Det var noget af en appelsin, der faldt i en ung kunststuderendes turban at kunne vinde og ikke mindst komme til at udføre ens forslag. Konkurrencen, der var en del afdelingen for mur- og rumkunsts aktiviteter - ledet af professor Dan Sterup-Hansen - blev udført i samarbejde med afdelingens ekspert Jørgen "Murer" Bruun Hansen. De enkelte elementer blev støbt på Kunstakademiet og bemalet med vejrbestandig maling. Efterfølgende blev de indføjet i de respektive mure.

Udsmykning

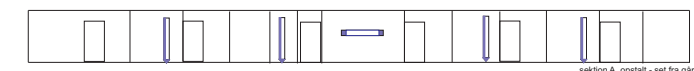
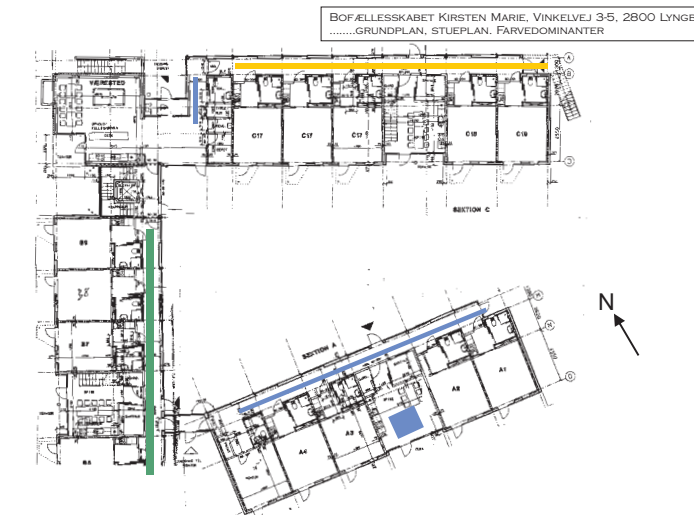
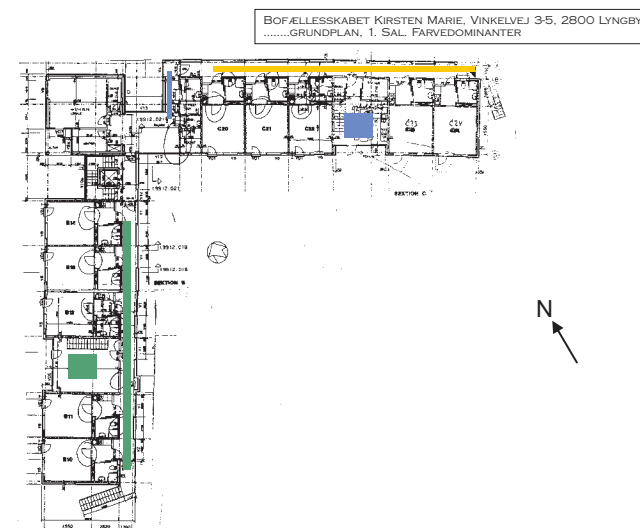
Kirsten Marie Hjemmet i Kgs. Lyngby

En udsmykning af et bofællesskab

Udført 1999/2000 af billedkunstner Gunnar Bay

Kirsten Marie Bofællesskab, Vinkelvej 3-5, 2800 Lyngby

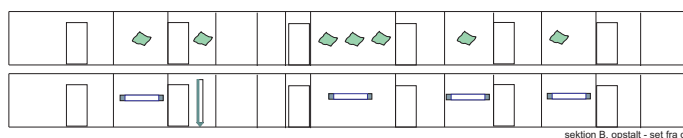
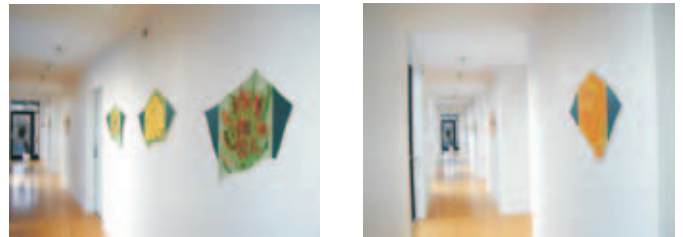

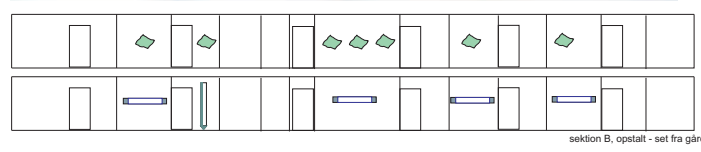
BOFÆLLESSKABET KIRSTEN MARIE, VINKELVEJ 3-5, 2800 LYNGBY
.....SEKTION A, KØKKEN/OPHOLDSTUE

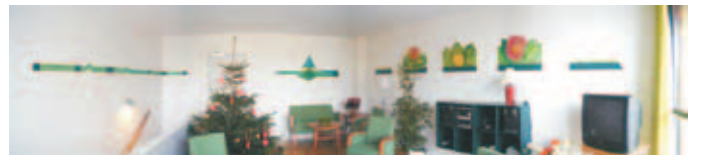
BOFÆLLESSKABET KIRSTEN MARIE, VINKELVEJ 3-5, 2800 LYNGBY
.....SEKTION B, GANG, 1. SAL

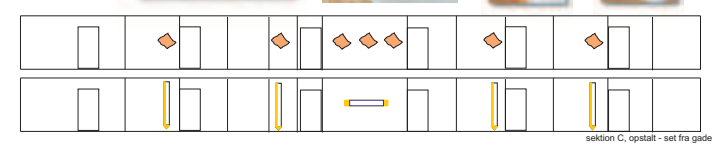
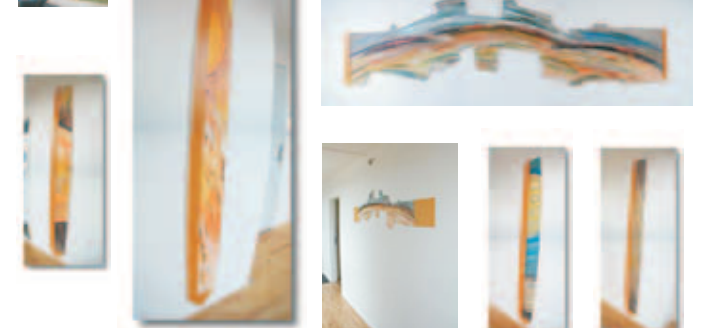
BOFÆLLESSKABET KIRSTEN MARIE, VINKELVEJ 3-5, 2800 LYNGBY
.....SEKTION B, GANG, STUEPLAN

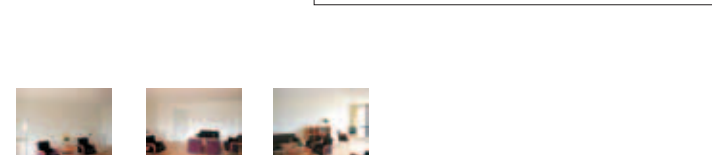
Bofællesskab Kirsten Marie, Vinkelvej 3-5, 2800 Lyngby
.....Sektion B, 1. Sal, opholdstue

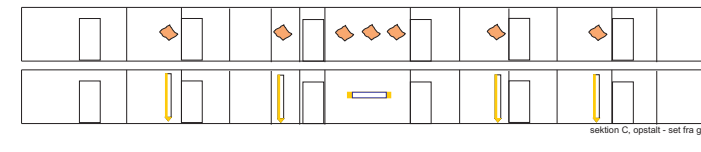
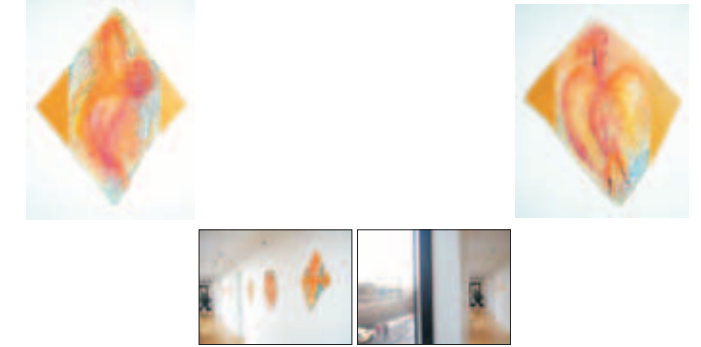
Bofællesskab Kirsten Marie, Vinkelvej 3-5, 2800 Lyngby
.....Sektion C, gang, stueplan

Bofællesskab Kirsten Marie, Vinkelvej 3-5, 2800 Lyngby
.....Sektion C, 1. Sal, opholdstue

Bofællesskab Kirsten Marie, Vinkelvej 3-5, 2800 Lyngby
.....Sektion C, gang, 1. sal

Bofællesskab Kirsten Marie, Vinkelvej 3-5, 2800 Lyngby
.....Gang til hall ved Sektion C, stueplan

Kirsten Marie Bofællesskab er en selvejende institution, som har boliger for sindslidende.

Kirsten Marie Bofællesskab er skabt som et u-formet bygningskompleks orienteret i den åbne form mod syd. Det består af 3 sektioner A, B og C. Den førstnævnte er i en etage, de to øvrige i to etager. Alle 3 sektioner indeholder lejligheder. I hver sektion og etage har alle rum indgang fra en lang gang, som strækker sig i hele sektionens længde. På den ene side er der store glaspartier udadtil og på den anden side er der de forskellige indgange til rummene. Gangene i sektion A og B vender sig ind mod det halvlukkede uderum, hvori mod gangene i sektion C orienterer sig ud mod vejen. Sektion A har et kombineret fælles spise- og opholdsrum. Hver af sektionerne B og C har dels et spisekøkken i stueplan og ovenover et opholdsrum m/radio og TV.

Det er i disse rum, at billedkunstneren Gunnar Bay har lavet en kunstnerisk udsmykning. Skabt til stedet i en dialog med arkitekten, indretningen, husets særegne karakter og formål, personalet og beboerne.

Konceptet udvikledes til at tage udgangspunkt i de 3 sektioner, som hver skulle have deres særpræg - motivisk, formmæssigt og farvemæssigt - og dog alligevel skulle hænge sammen, være i familie med hinanden. Motivisk valgte kunstneren at bruge naturen, den synlige og usynlige virkelighed, som udgangspunkt til mere eller mindre abstrakte fortolkninger heraf. Sektion A (gangen) fik sin grundtone med en mørkeblå farve med overvejende lodrette former. I sektion B (gangen) blev det en mørkegrøn farveder, som blev dominerende og med overvejende vandrette former. Og i sektion C (gangen) blev den dominerende farve en okker med overvejende lodret orientering.

I stueplanerne valgtes en gennemgående proportionering af de enkelte former på 25 cm i bredden (med en længde i A og C på 230 cm, med mindre afvigelser i B). De lodret dominerende billedformer i A og C bliver brudt af et enkelt vandret billedform i hver sektion - og ligeledes i B brydes den vandrette dominans af et enkelt lodret formelement. De lodrette billedelementer i A, B og C er formmæssigt sat på spidsen, hvilket medvirker til at give såvel billeder om arkitektur en lethed og luftighed, som kan iagttages udefra. Således griber de enkelte sektioners billedelementer ind i hinanden og skaber formmæssig sammenhæng. Førstesalen (gangen) i sektionerne B og C blev udsmykket med en række mindre firkantede/femkantede organisk udskårne former, som tilsammen danner en dansende rytme langs med gangen. I B blev det en vandret orientering med den grønne id-farve og i C naturligvis en lodret orientering med okker som dominant. I C forholder stue og første sal sig til hinanden som søjle og kapitæl, hvilket kan ses udefra på den offentlige vej.

Motivisk er sektion A dedikeret til himlen/skyerne. Sektion B i stue-

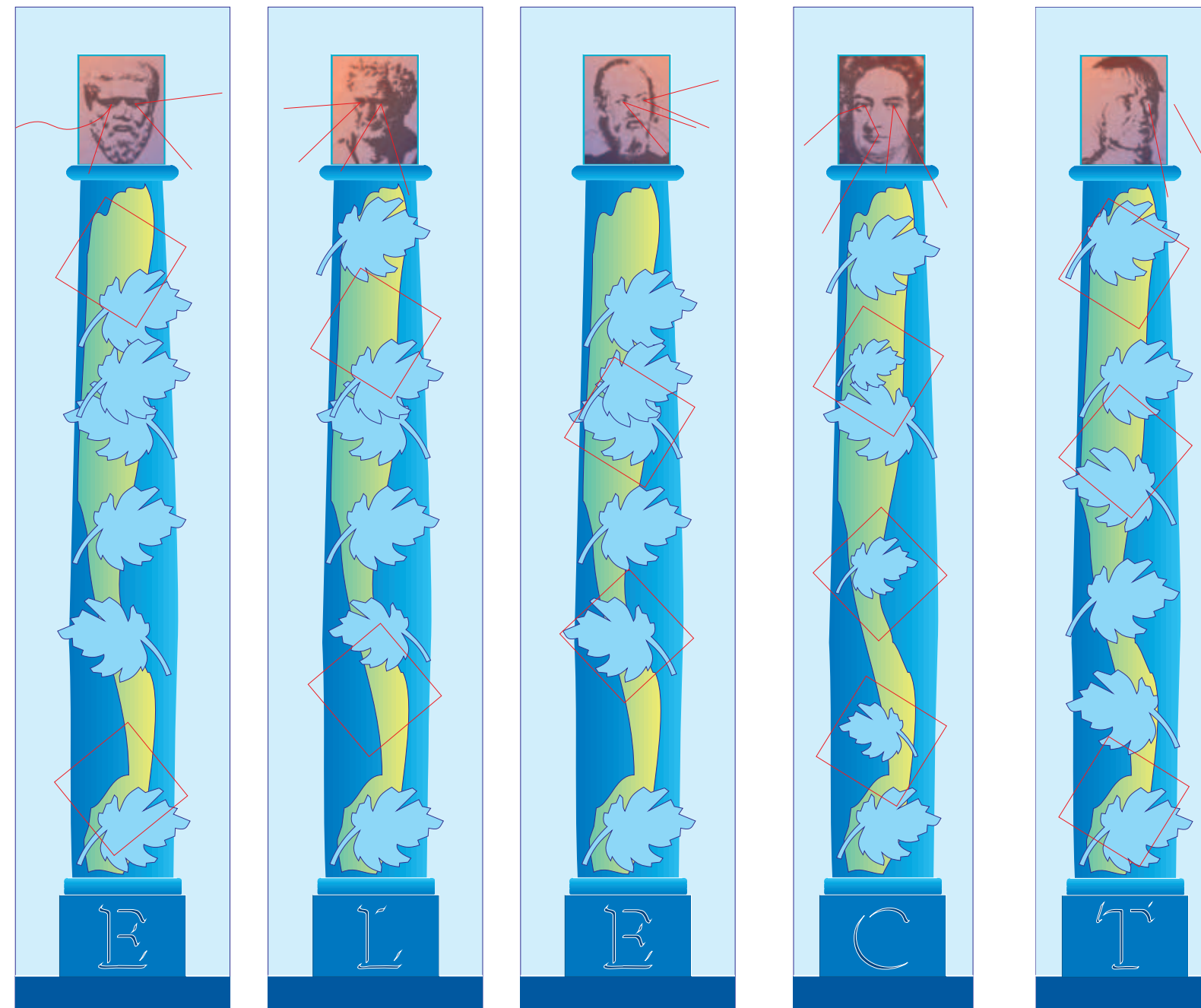
plan er tilegnet jorden med dets åbne landskaber - og første sal til close-ups associationer til blomsterverdenen. Sektion C er dedikeret til kosmos med dets himmelslegemer - med første sal i et close-up association til himlens fugle. Sektion B's opholdsstue er det grønne fremhævet med et langt smalt billede som fortsætter i et landskab afsluttende med close-ups af planter/blomster. Sektion C's opholdsstue er i dominerende blå, med et langt samlet billede med associationer til havet, fortsættende i et brobillede og afsluttende med sejlskibe på havet. For alle billedelementers vedkommende gælder det, at "firkanten" og "den rette linie" er brudt med enten udskæringer eller tilføjelser. Sigtet er at skabe en til alle tider varieret synsmæssig oplevelse, der til stadig er åben over for beskuelse og oplevelse, men som samtidig er overskuelig og letfattelig - med mulighed for flertydige tolkninger og personlige associationer. Jeg synes, det er lykkedes - til en vis grad på vej til det optimale.

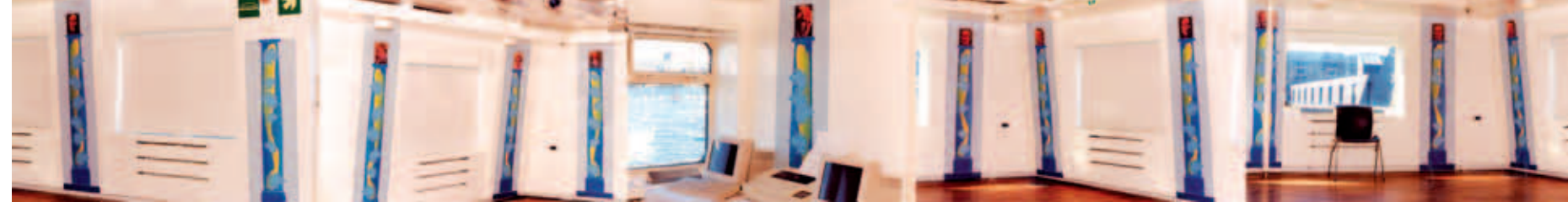
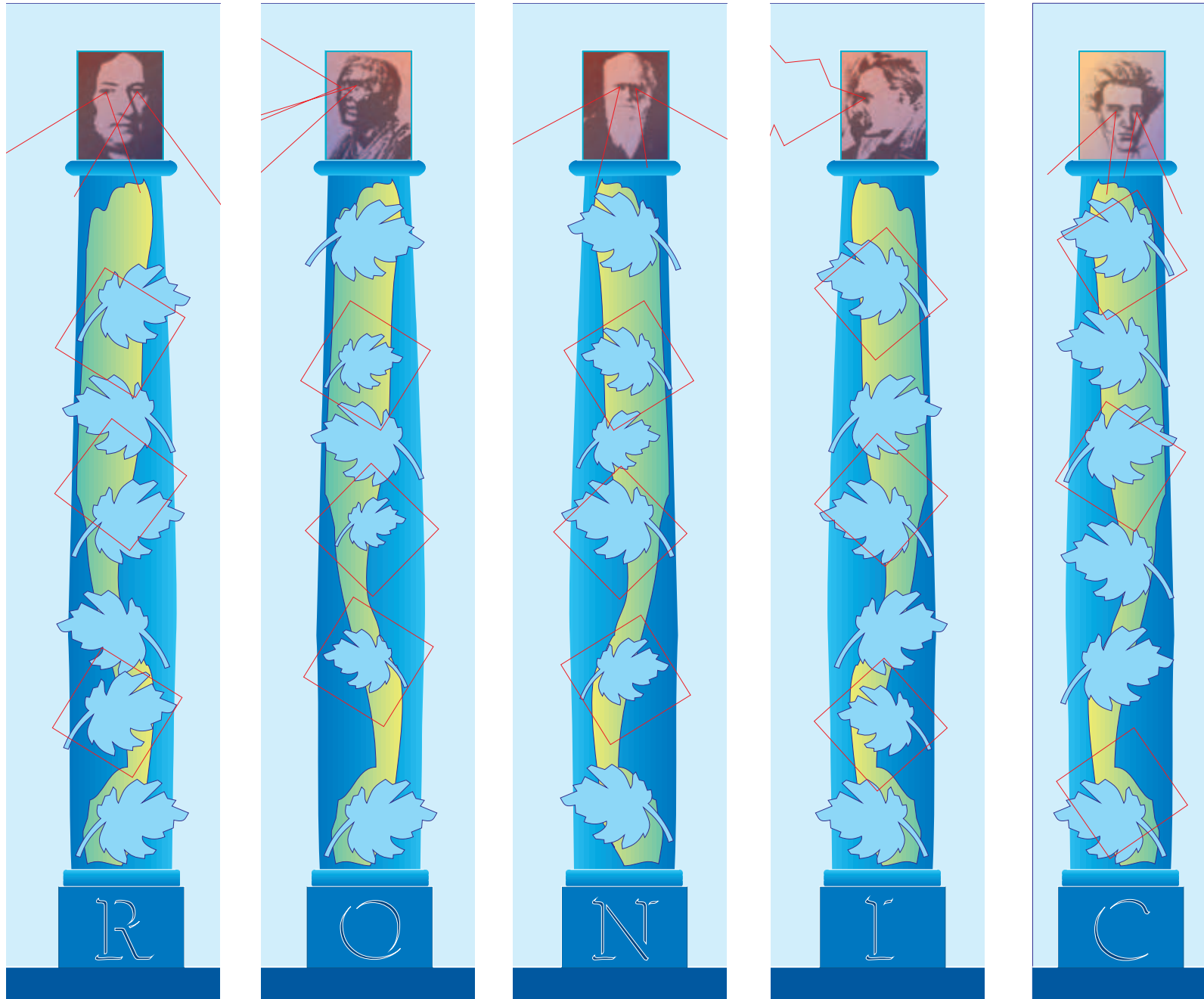
Et appendiks: To smalle gange forbinder sektion i stueplan og første sal med hall'en. Her er på hver etage anbragt et sammensatbillede i blå nuancer - næsten monokromt (som de gamle hollandske kakler) med vand, hav og siv som det bærende motiv. En introduktion til hall'en, hvor det oprindeligt var ideen at lave et billede i næsten hele hall'ens højde (ca. 500x25 cm) med et vandmotiv med associationer til boblende vand - en pendant til den udendørs vandskulptur. Desværre kunne denne løsning ikke accepteres. Bofællesskabet har tillige en nordøstvendt hjørnefløj, som forbinder sektionerne B og C, og som indeholder et indgangsparti med en hall samt fælles opholds- og værestedsfaciliteter. Sidstnævnte hjørnefløj - også kaldet "stenhuset" - er ikke omfattet af nærværende udsmykning.

Udsmykningen blev påbegyndt i juli 1999 og blev afsluttet i februar 2000.

Udsmykning

Electronic Café, "Fremtidens Tanker", Kulturby-færgen M/F Kronborg, 1996

I 1993 fik jeg en henvendelse fra IBM, som jeg kendte i forbindelse med et PC-forsøg, som IBM havde iværksat med Gertrud Permin fra Rungsted Gymnasium, og da de manglede en partner hertil kom jeg ind i billedet således, at de havde 2 ensartede projekter kørende - sådan bare for legalitetens skyld. Vi fik det seneste udstyr med PC, printer og scanner til at inddrage PC i design- og billedkunstundervisningen - med Undervisningsministeriets velsignelse og økonomiske støtte til indkøb af diverse software og kursus...

Men XX havde også været med til at få IBM til at være behjælpelig med, at jeg sammen med Gorm Eriksen lavede en udstilling af digitale prints på Galleri Eremitage i Kongens Lyngby på hotellet af samme navn. Ejeren var meget kunstinteresseret og havde faktisk en flot samling af gedigne værker.

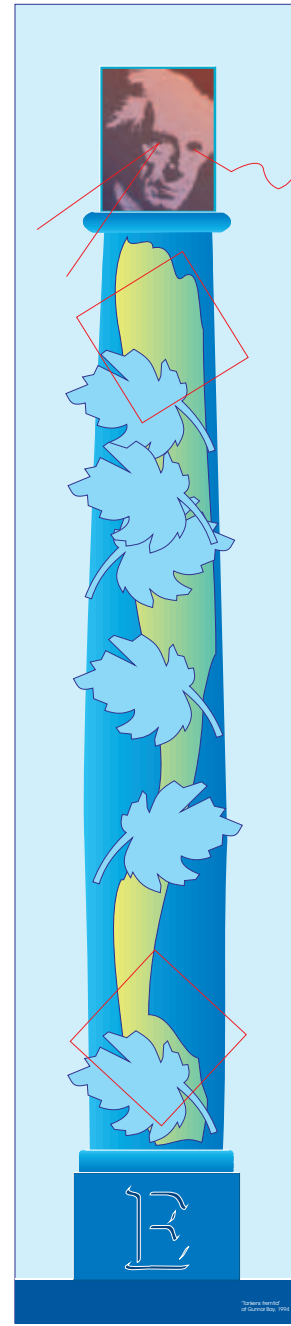
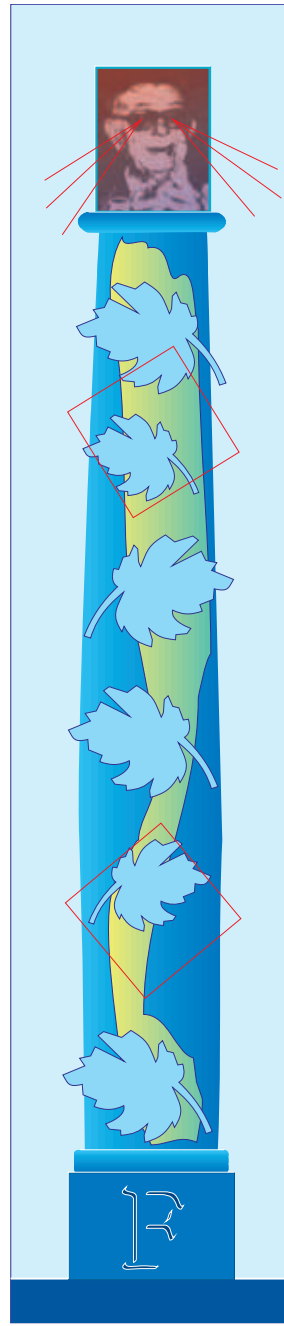
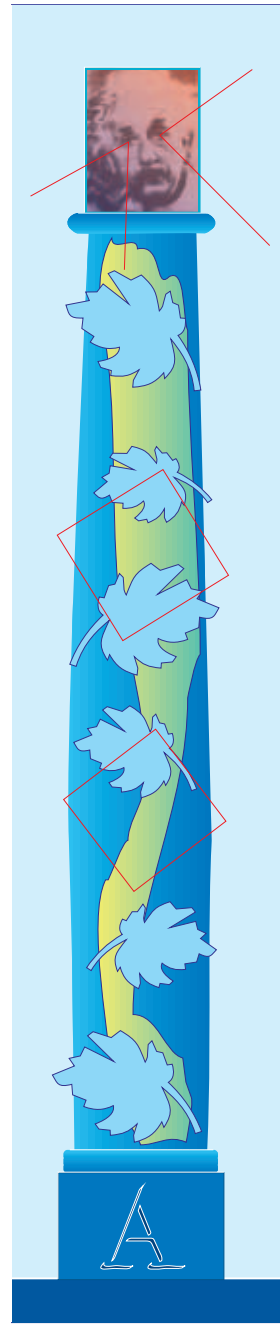
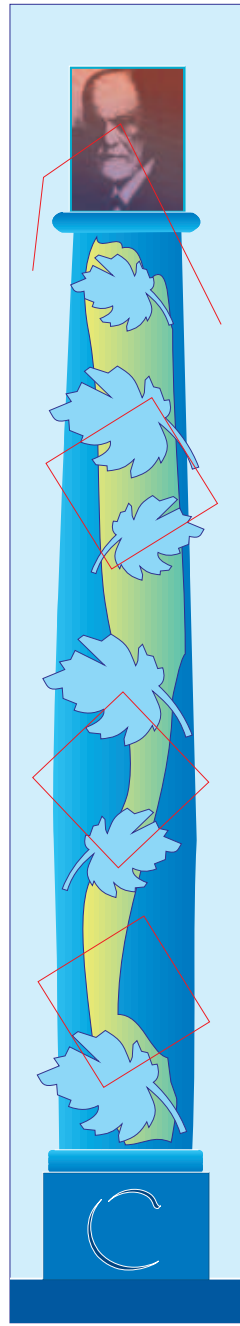
Jeg fik altså en kontakt til et par personer, som skulle lave en computer café på kulturskibet Kronborg. Det blev til Electronic Café. Jeg skulle lave en udsmykning, som kunne fremstilles kvit og frit hos Vester Kopi, som sammen med IBM var sponsor. Jeg fik frie hænder til at komme med forslag, og det endte med, at jeg lavede de filosofiske søjler, som skulle spejle den historiske baggrund og det udsyn og fremsyn for den elektroniske udvikling, som disse filosoffer repræsenterede. Titlen blev fremadskuende: "Fremtidens tanker". Det skulle udføres - forståeligt nok - som computergenererede værker, udprintet, monteret og lamineret hos Vester Kopi. De viste sig i starten meget venlig, samarbejdsvillig og punktlig med leveringen. Da der manglede halvdelen begyndte de at trække produktionen i langdrag og det viste sig, at de ikke havde forventet en udsmykning af denne art og at de følgelig skulle levere alle disse "søjler". Eller også kom der pludselig en ny ansvarshavende i firmaet, som ikke brød sig om projektet. Det lykkedes dog langt om længe og med IBMs mellemkomst at få resten leveret således, at åbningen kunne ske.

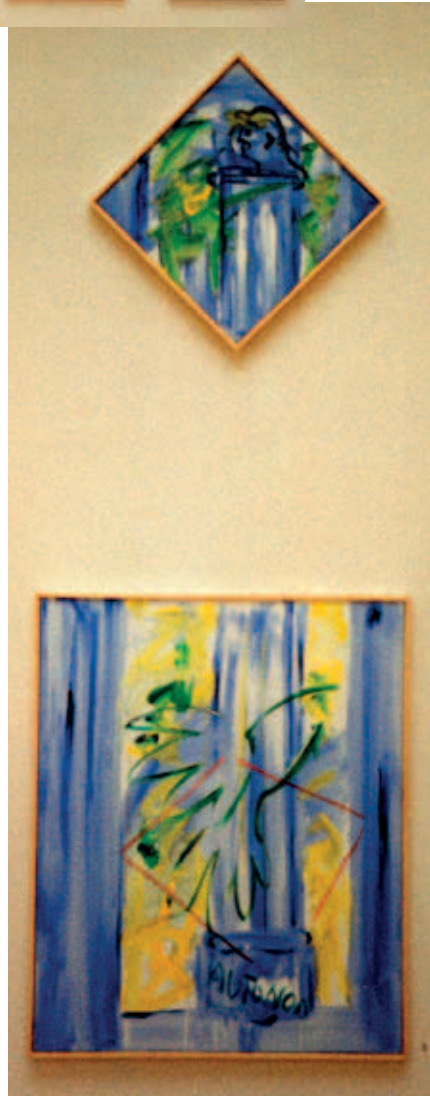
Desuden lavede jeg et elektronisk slideshow af en eller anden art, der hed "Det perfekte menneske". Det blev dog noget af en fiasko. Dels havde jeg usædvanligt svært ved at finde et program, dels at kunne anvende det som IBM stillede til rådighed, og dels blev de forskellige dele, da det endelig blev sat sammen, ikke fremført i en

sådan grad at det kunne være sammenhængende og af den grund ikke umiddelbart forståeligt. Tekniske fejl eller lignende får altid beskueren til at tabe tålmodigheden og dermed interessen. Således også her. Mine ledsagende kommentarer forsvandt således også ud i tomrummet...

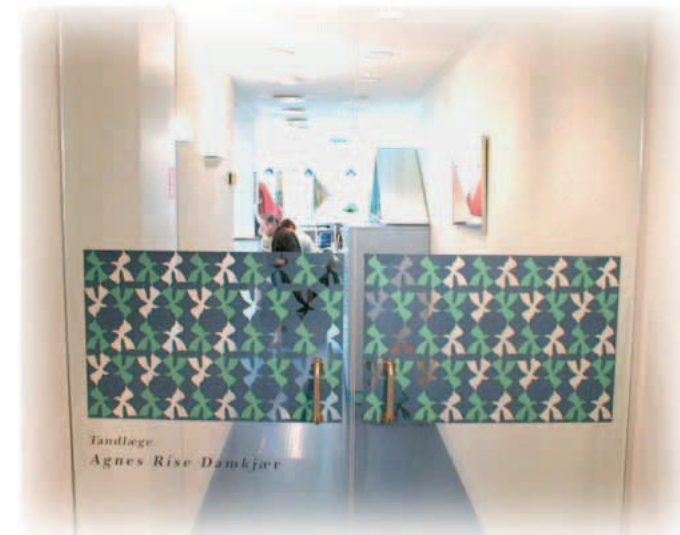
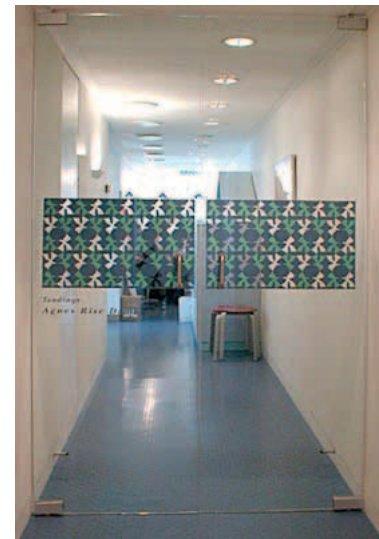
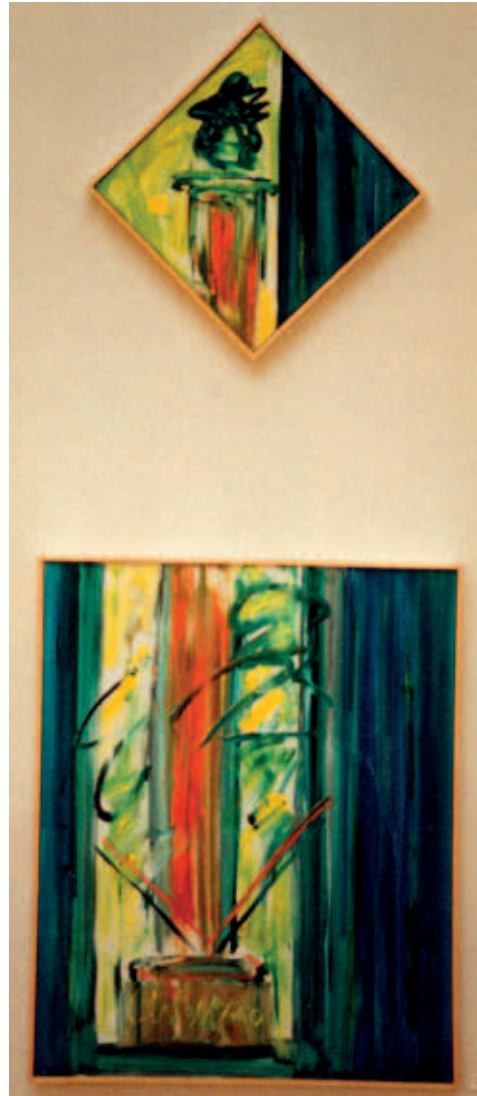
Det skal dog tilføjes, at de 2 arrangører eller ansvarlige for projektet nok i virkeligheden ikke havde den mindste interesse i hvad jeg havde lavet - hverken æstetisk eller indholdsmæssigt - hvilket bekræftedes langt hen ad vejen og blev endeligt fuldført, da jeg efter kulturskibets ophør ville afhente minde værker. Ingen af dem kendte noget til hvor de skulle kunne være. De var blot blevet taget ned. Sporenstregs kørte jeg ind til skibet for blot at konstatere at lokalerne var tomme. En behjertet person mente, at jeg kunne se nede på dækket, hvor der var samlet en del affald. Og ganske rigtig: Her lå de - filosofierne - smidt i en tilfældig bunke, mere eller mindre kørt over af arbejdende køretøjer.

Der var sikkert mangt og meget - kunst som andre indretninger og initiativer - som ikke overlevede Kulturby 96? Og som nu er gået i glemmebogen. Og det, som er det, er vel også det, som ikke formåede at række ud over den almindelige almindelighed. Og alligevel synes jeg at mine "søjler" havde fortjent en bedre skæbne. Måske den rette person på det rette tidspunkt kunne have set mulighederne. Sidenhen affødttes heraf en række malerier med søjler som motiv - uden af den grund at have den mere konkrete billedlige filosofiske tilgang - det var bare søjler. Anonyme, maleriske billeder. Eller for søg derpå.

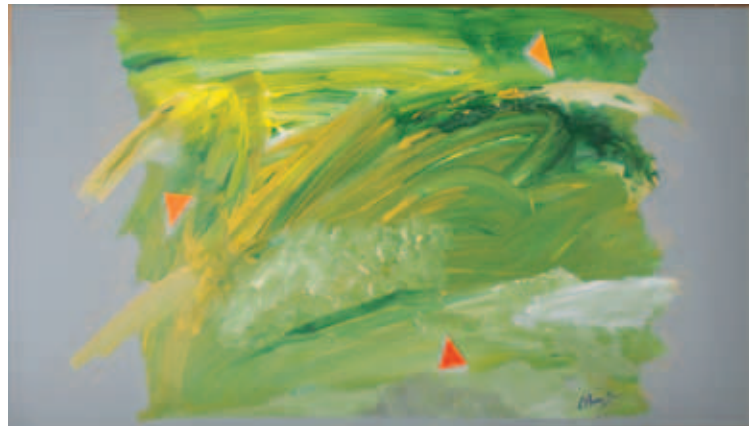

Gunnar Bay: Hva' nu? 174

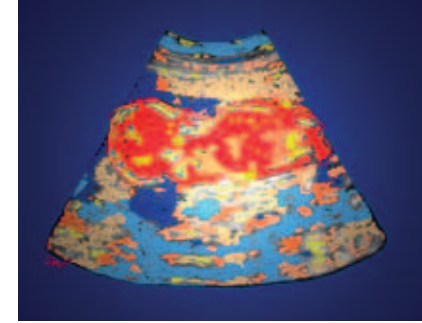
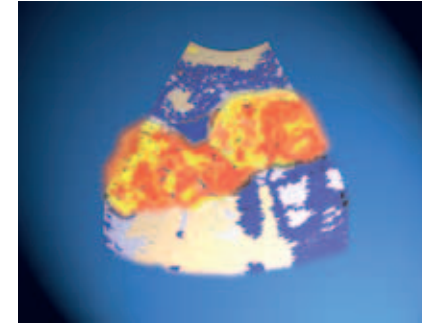
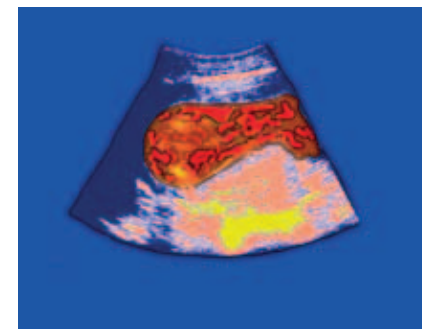
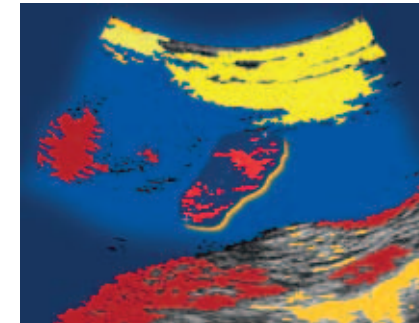
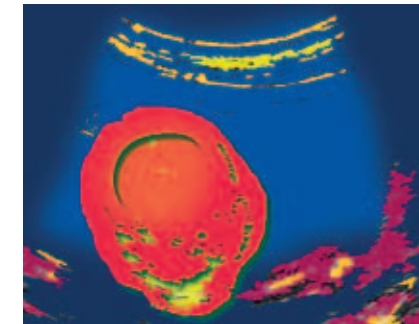
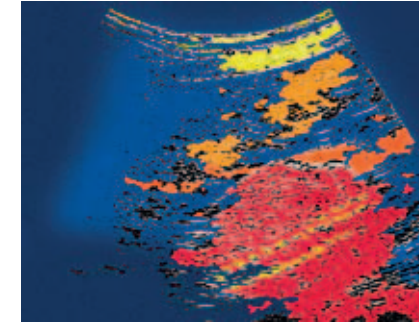
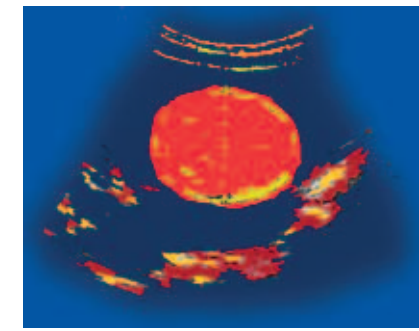
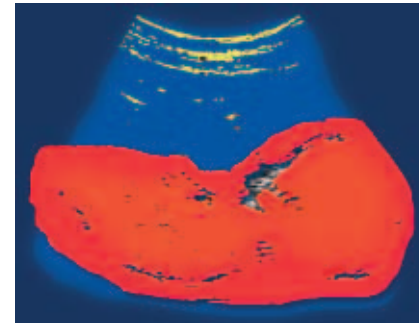
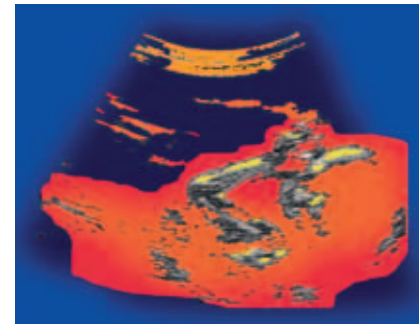
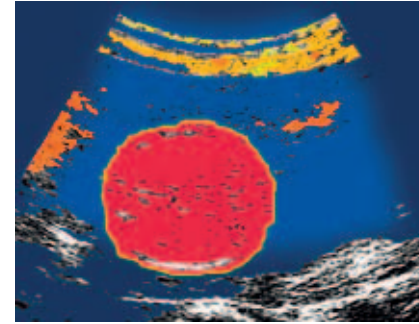
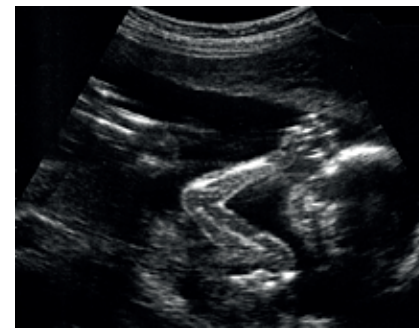
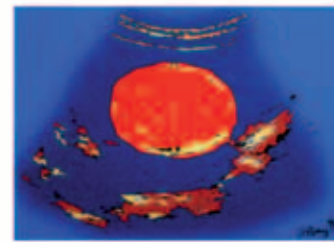
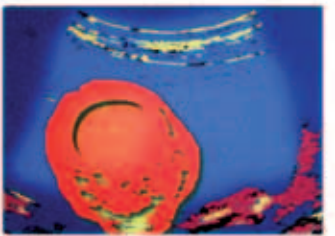
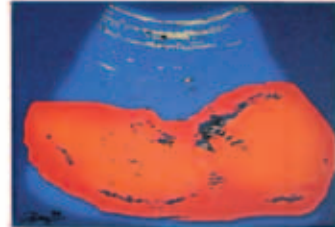
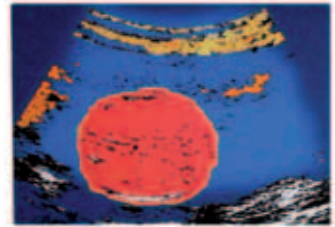
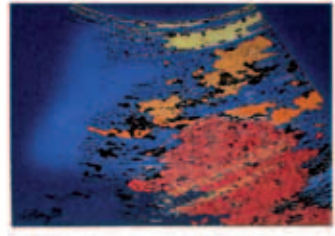
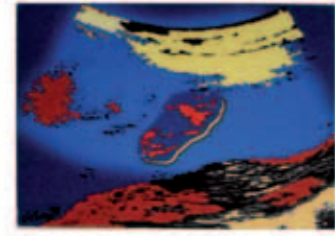
175 Gunnar Bay: Hva' nu?

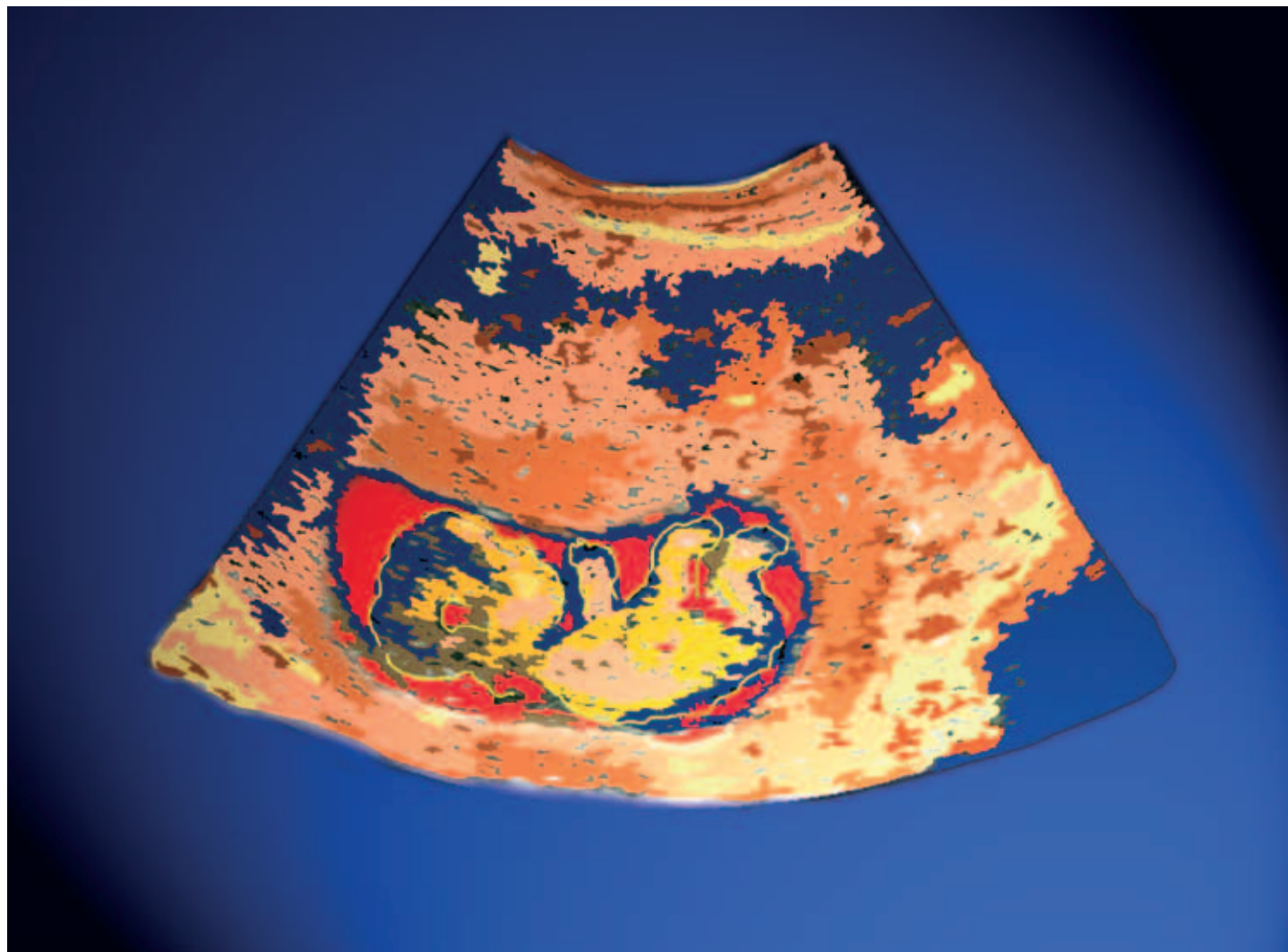

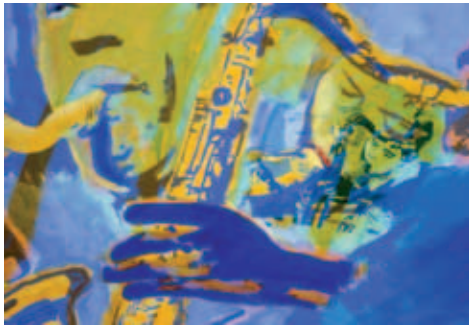
Fosterscanningsbilleder

Computergenerede billeder på baggrund af ultralydsscanningsbilleder... frit behandlet ud fra de foreliggende billeder...

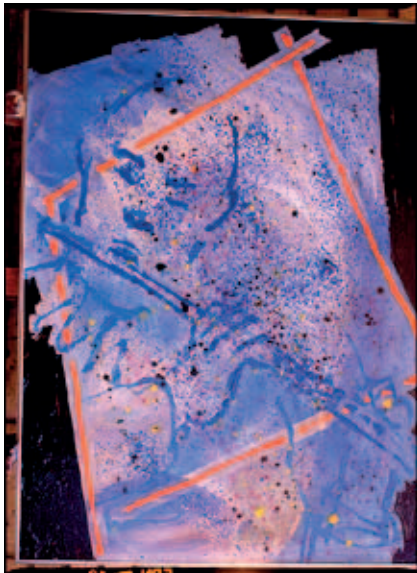
Ideen til disse fosterscanningsbilleder kom fra min nevø, Henning Bay, som ønskede at give sin hustru Birgitte en original dåbsgave til deres første barn, Frederikke. Som ønsket så gjort og således kom der også en række spændende små værker til verden. Deres efterfølgende to døtre, Nikoline og Mathilde, er ligeledes "portrætteret".

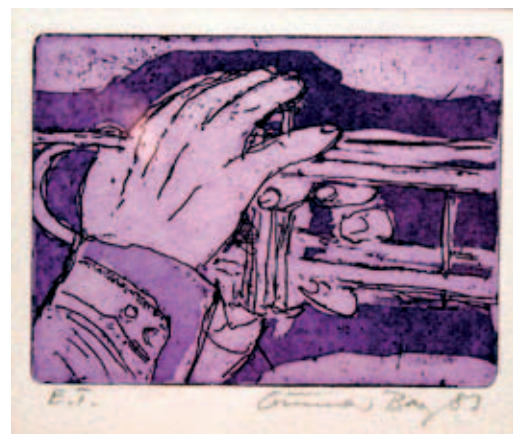
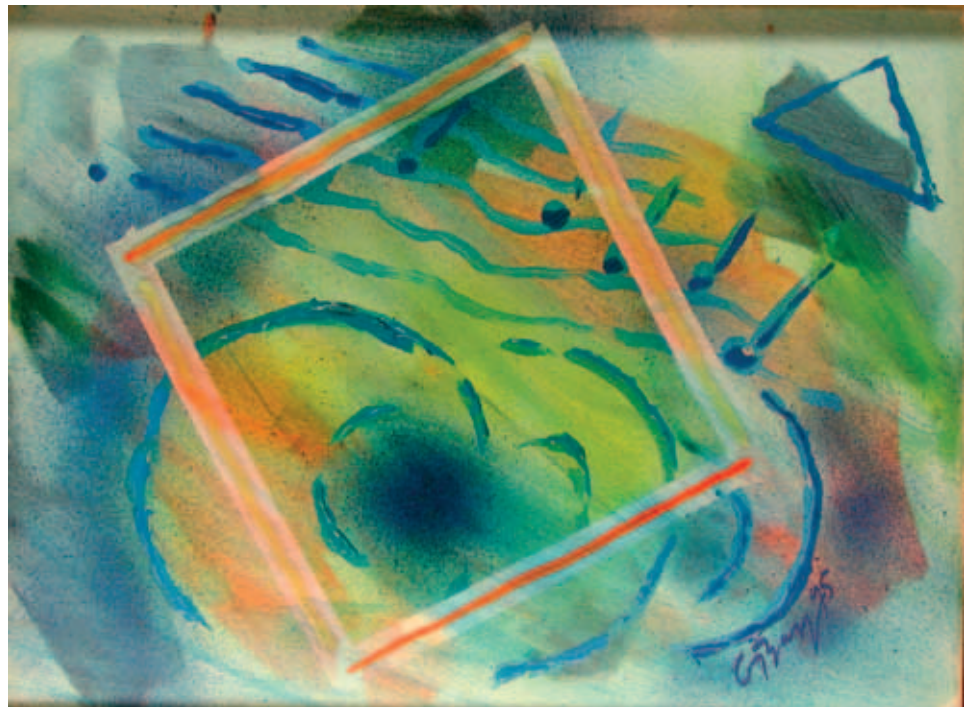

MUSIC IN THE AIR • jazzrytmer

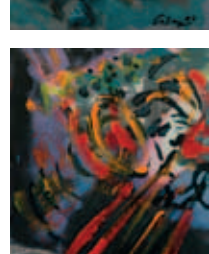

Paintings from New Orleans

Gunnar Bay, Hva' nu?

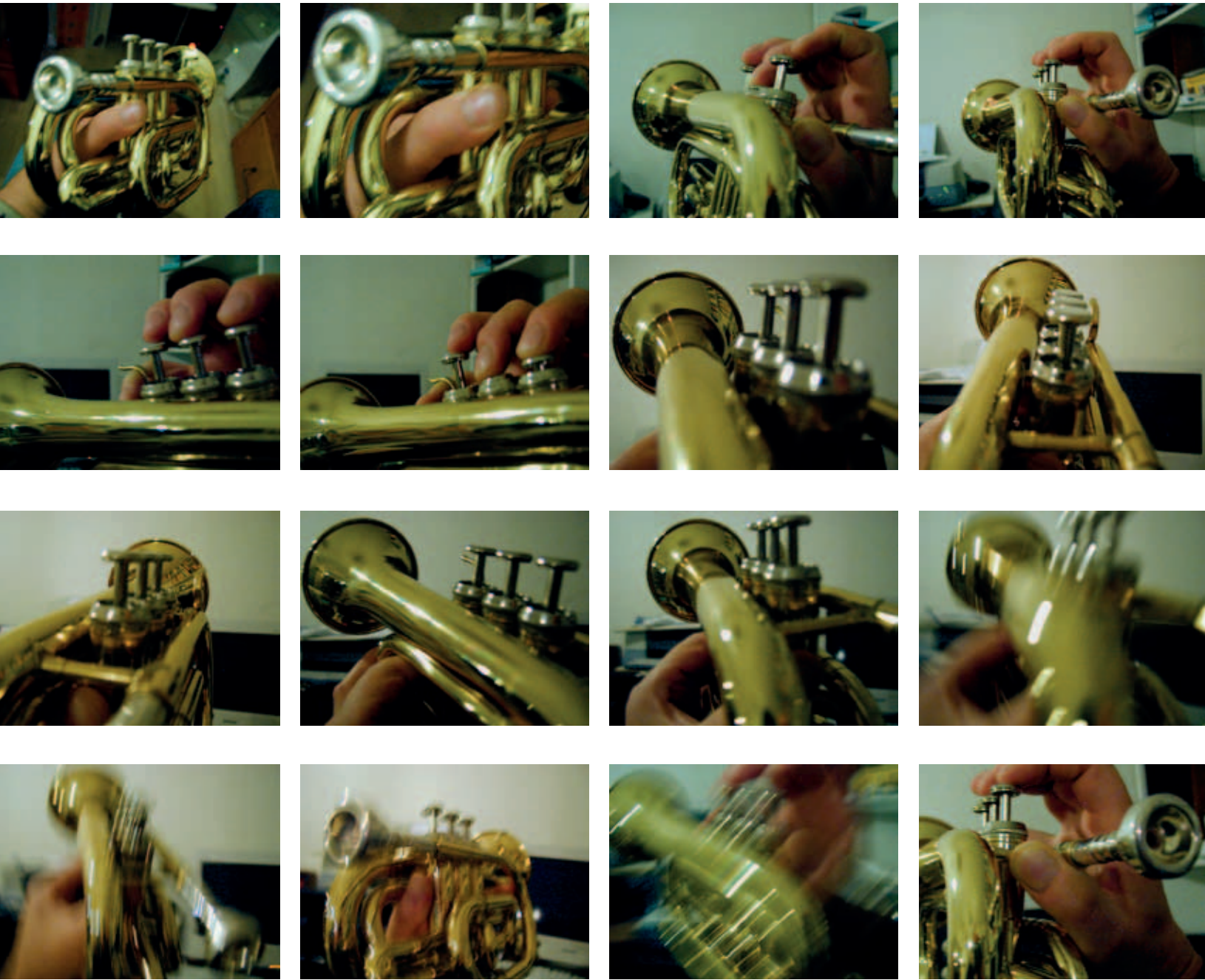

Photos from New Orleans

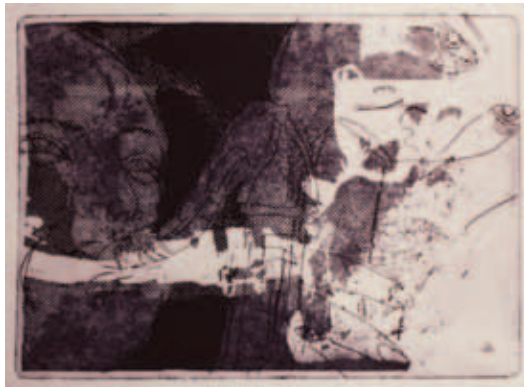
Gunnar Bay, Hva' nu?

Photos of a pocket trumpet seen from the trumpeter

TRACES OF THE SOUND OF A TROMBONE

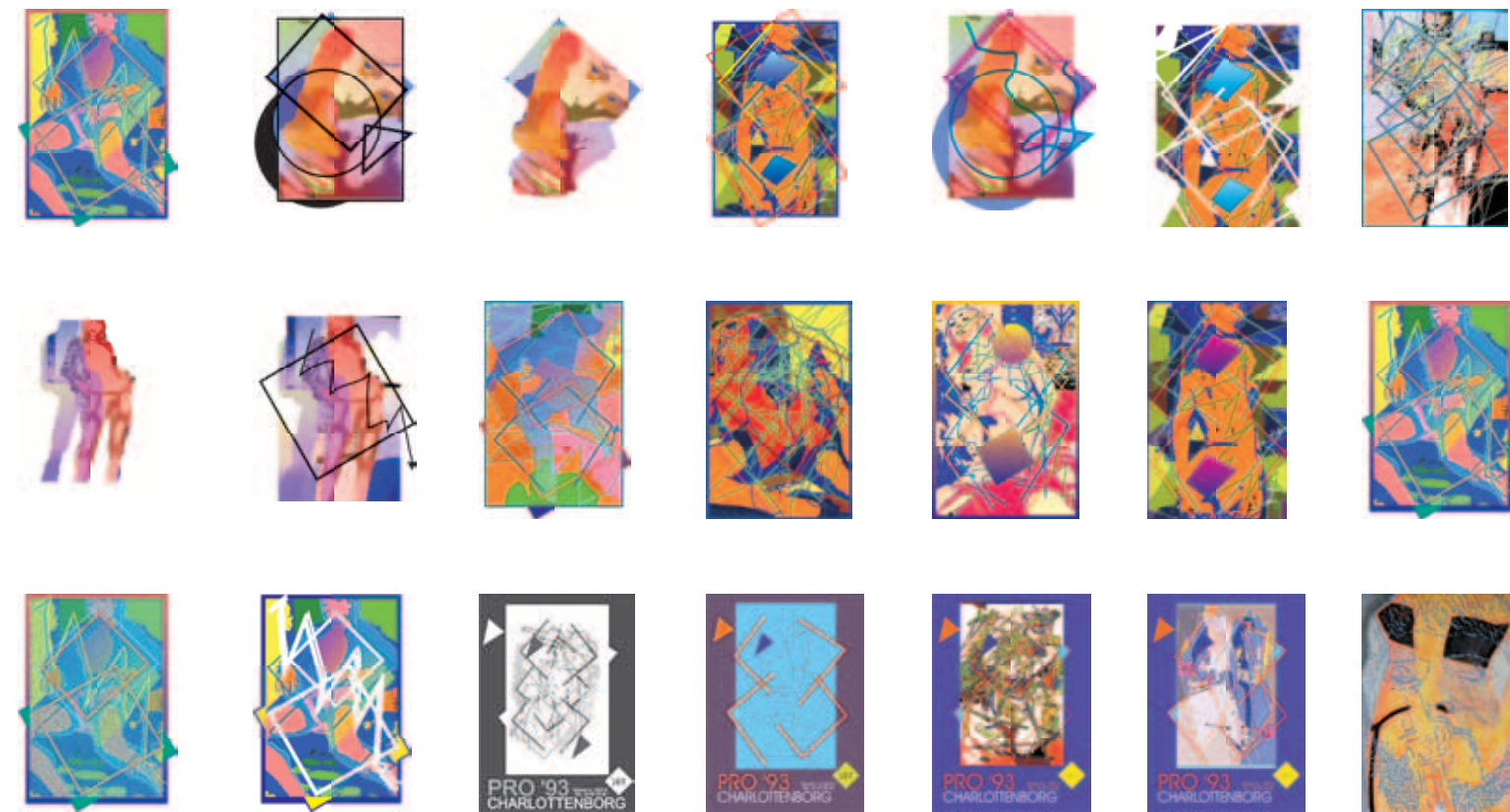

RYTMISK KOMPOSITION

AND OTHER THINGS

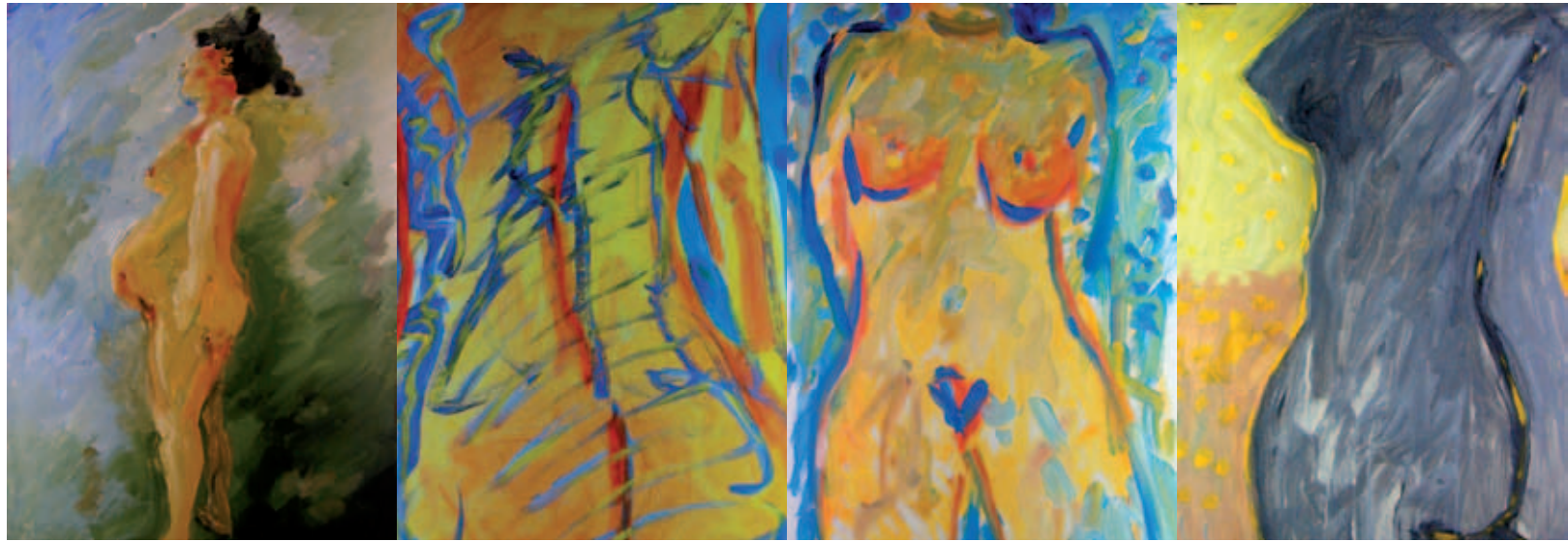

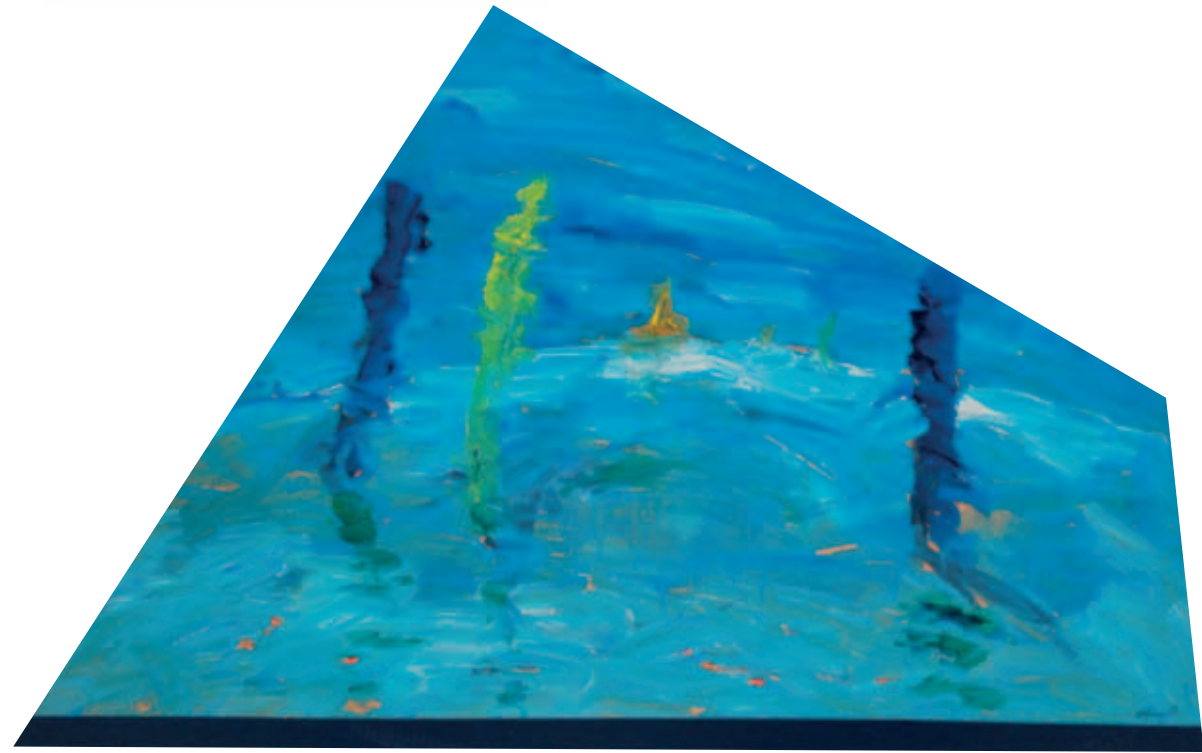
Gunnar Bay: Hva' nu?

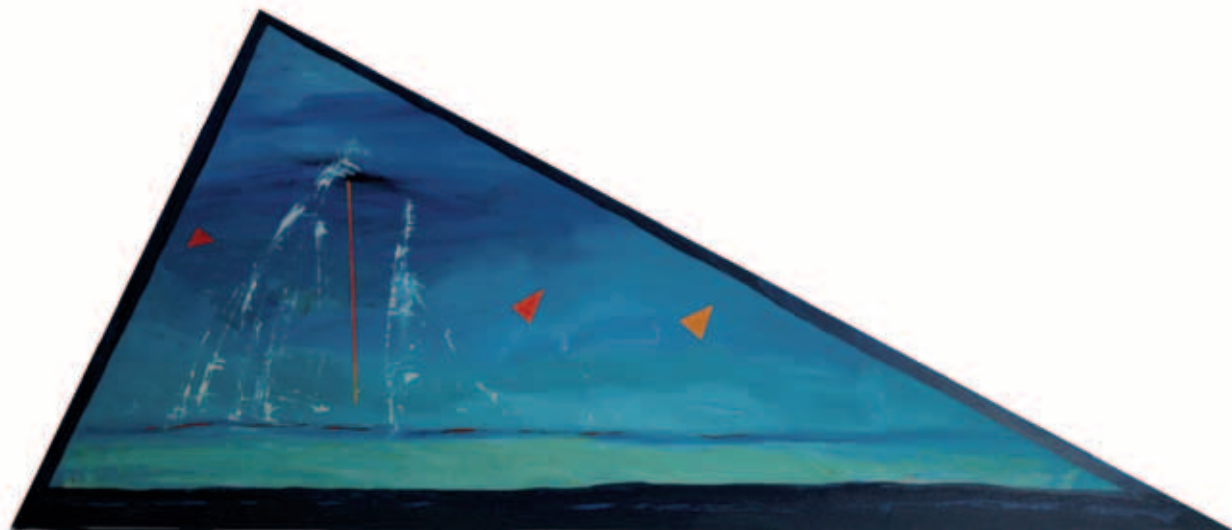

Gunnar Bay: Hva' nu?

SAILS...

Artikel fra Mercedes Magasinet

"Mercedes Magasinet møder Gunnar Bay i hjemmet og atelieret i Virum. Atelieret kan pænt beskrives som et kreativt roderi. Men sådan har det kun set ud, siden et medlem af en kunstforening bemærkede om hans den-gang meget ryddelige atelier, at sådan kunne en rigtig kunstners atelier da ikke se ud, siger han med et glimt i øjet. Og det er da vist også en sandhed med modifikation, for rummet afspejler hans mange gøremål og retninger. Akryl på lærred står tæt langs væggene, kæmpestore computerbilleder pryder væggene og skulpturer, computere, bøger, pensler og et utal af musikinstrumenter udfylder enhver tiloversbleven kvadratcentimeter.

Gunnar Bay er nok ikke voldsomt kendt af den brede offentlighed, men alligevel er han en anerkendt kunstner, som har udstillet over store dele af verden. Håndlaget er udviklet gennem en omfattende uddannelse: Glyptotekets 2-årige forskole til Kunstakademiet under Richard Mortensen og efterfølgende en bifagseksamen i Kunsthistorie på Københavns Universitet.

Kandinsky

Det er vel naturligt at spørge en kunstner, hvor interessen stammer fra, og der er ingen tøven hos Gunnar Bay, da han svarer: Den russiske, abstrakte maler Wassily Kandinsky. Gunnar Bay kommer ikke selv fra et hjem med klaver, som han siger, og derfor blev gymnasiet en stor kulturel udfordring. Her stødte han på Kandinsky, og straks måtte han kaste sig over det abstrakte maleri. Det gjorde han bl.a. sammen med Per Arnoldi og Erik Hagens.

Efter gymnasiet forsøgte han sig i 1½ år med jurastudier, men kunsten trak for meget. Så for at få hold på det håndværksmæssige startede han på Glyptotekets forskole, hvor han lærte at gengive 'den synlige virkelighed' ned i mindste detalje. Det vendte Kunstakademiet fuldstændig op og ned på. Her han kom i den dominerende, abstrakte maler Richard Mortensens skole, og det blev et tæt samarbejde og en stærk påvirkning, som Gunnar Bay bagefter måtte kæmpe sig fri af.

Levebrød

Som ung og ukendt kunstner var der ikke altid smør til brødet, og da Gunnar Bay godt kunne se nogle muligheder for pædagogisk virke inden for kunst, søgte han efter akademiet ind på Københavns Universitet, hvor han tog eksamen i Kunsthistorie. Det førte til et vikariat i faget billedkunst på Virum Gymnasium. Vikariatet blev hurtigt til en fastansættelse, og den har nu varet i mere end 25 år.

Studiet var et godt supplement til akademiet, fortæller han, for dels fik jeg overblik over kunsten, og dels lærte jeg også at formulere mig mundtligt og skriftligt. Han udtaler sig med lige så stor entusiasme om sin undervisnings-virksomhed som om sit eget kunstneriske virke. For det er utroligt vigtigt, at de unge får udviklet deres kreative sider -og de er bestemt modtagelige! Han mener også, at der fra

politisk hold er forståelse for, at den kreative del af vores uddannelsessystem skal have høj prioritet. Han mener selv, at han er på bølgelængde med sine elever og nyder deres respekt – dels for sine holdninger, sin faglighed og sin humor, men også fordi han evner at skabe miljø og menneskelig dialog. Og så kræver de den unge mand i mig, siger han – jeg glemmer min alder. Han må hele tiden følge med og udvikle sig, og de seneste år har han arbejdet intensivt med computeren, hvor han har skabt nogle kæmpestore billeder, som har vakt opmærksomhed.

Tonen

Afskeden med Kunstakademiet betød også, at Gunnar Bay måtte til at søge sine egne, kunstneriske veje. Akademiet er et temmeligt lukket land, siger han. Med sine egne regler, normer og selvtilstrækkelighed, og pludselig var jeg i konflikt med det abstrakte, begreberne sejlede. Han søgte vidt og bredt. Der var blindgyder ind imellem, så han måtte starte forfra. Men en farbar vej var at undersøge, hvor meget man kan tage væk – og alligevel bevare et udtryk. At fange én tone – den rigtige. Havet blev et motiv, brillerne, som reflekterer tilværelsen et andet, og bl.a. via den hollandske 1700-tals maler Albert Eckhout, som registrerede det brasilianske folks levevis og kultur, kom de sydamerikanske rytmer ind i billedet. Gunnar Bay referer ofte til musikken, som han også dyrker i jazzsammenhænge på trækbasun, når han taler om sin billedkunst. For det er meget det samme, mener han. Du har et motiv, et tema, som du forholder dig til, bearbejder og improviserer over.

Brasilien skulle komme til at spille en stor rolle, for som formand for Kulturministeriets komité for udenlandske udstillinger var han meget involveret i kunstudveksling med bl.a. Brasilien. Og det havde en helt speciel, personlig gevinst, fortæller han – i form af sin brasilianske kone, Eliana, og deres to piger, Luisa og Rebecca, på hhv. 9 og 6 år. Og de kræver afgjort også den unge mand i mig, siger han – og så er en vis barnlighed altså heller ikke at foragte.

Mange malere finder tidligt sit udtryk – og holder sig til det. Gunnar Bay søger stadig nye veje. Han har for nylig udsmykket et hjem for psykisk syge, hvor han har skåret sine billeder ud i forskellige faconer, så man kan følge en historie ned ad gangene.

Man er dog aldrig i tvivl om ophavsmanden, når man ser Gunnar Bays vidt forskellige billeder – for tonen er tydelig. Det kan man bl.a. forvisse sig om på Charlottenborg fra d. 31. august til d. 22. september 2002, hvor han udstiller med den anerkendte kunstnersammenslutning PRO."

Ole Rahr, redaktør

